

Cảm nghĩ về Chuyện người con gái Nam Xương

Author : Thu Trang

Đề bài: Cảm nghĩ về truyện Người con gái Nam Xương

Bài làm

“Truyền kỳ mạn lục” của nhà văn Nguyễn Dữ gồm ha mươi câu chuyện và đúng như cái tên của nó, hai mươi truyện này là những câu chuyện kỳ lạ pha chút huyền bí nhưng lại có giá trị sâu sắc trong việc phản ánh chế độ phong kiến đen tối, hủ bại, quyền sống của con người, về tình yêu trai gái, vợ chồng... trong đó, truyện “Người con gái Nam Xương” có giá trị nhân văn sâu sắc.

Nhân vật chính trong truyện là Vũ Nương, một người phụ nữ đức hạnh, nết na kết hôn với Trương Sinh. Thời buổi loạn lạc, chồng của Vũ Nương phải ra trận chống giặc Xiêm, cô ở nhà chăm con à giữ trọn đạo hiếu. Khi mẹ Trương Sinh qua đời, một mình Vũ Nương đứng ra lo toan ma chay, nếu xét ở góc con dâu, nàng đã giữ trọn đạo hiếu.

Niềm mong mỏi lớn nhất của Vũ Nương chính là được đón người chồng lành lặn trở về và niềm mong mỏi ấy cuối cùng đã đến với hai mẹ con. Trương Sinh sau bao năm chinh chiến đã trở về đoàn tụ gia đình. Ấy thế nhưng bi kịch của Vũ Nương cũng bắt đầu từ đây.

“Cái bóng” của một chàng trai qua lời của đứa con ngây thơ, hồn nhiên đã khiến cho chồng Vũ Nương nảy sinh bao hoài nghi, mà hoài nghi lớn nhất chính là nghĩ rằng vợ mình đã không giữ trọn trinh tiết. “Cái bóng” thực sự đã phủ lên hạnh phúc gia đình đã biến Trương Sinh thành một người chồng vũ phu, gia trưởng, ghen tuông mù mắt. Anh không chỉ đánh đập người vợ tào khang của mình tàn nhẫn mà còn đuổi ra khỏi nhà.

Cảm nghĩ về “Chuyện người con gái Nam Xương” của Nguyễn Dữ

Vậy là nàng Vũ Nương, từ một người vợ đức hạnh, nét na đã biến thành một người vợ hư hỏng, không biết giữ trọn đạo hiếu. Đây thực sự là một cú sốc, một nỗi đau và là một sự sỉ nhục đối với người phụ nữ đã dành trọn tấm lòng chờ chồng. Cô đã gieo mình xuống dòng sông Hoàng Giang để giữ trọn tấm lòng trong sạch của mình.

Thương cảm cho nỗi oan khuất đó, khi reo mình xuống dòng sông, Vũ Nương không những không biến thành miếng mồi cho cá mà được các cô tiên thủy cung cứu thoát. Dù vậy, cuộc đời nàng, hạnh phúc gia đình của nàng như vậy đã chấm dứt. Đối với người phụ nữ, còn nỗi đau nào bằng khi không được sống hạnh phúc cùng chồng cùng con.

Câu chuyện còn được tiếp diễn với những tình tiết kỳ bí, huyền ảo nhưng với những mâu thuẫn, tình tiết, và nhất là số phận của nàng Vũ Nương ở phần đầu câu chuyện đã mang đến cho văn học nước nhà, cho chúng ta nhiều giá trị hiện thực và nhân văn sâu sắc. Số phận của Vũ Nương cũng là số phận của hàng trăm, hàng nghìn cô gái khác trong xã hội phong kiến, khi tiếng nói, hạnh phúc của mình không được định đoạt. Cô đã trải qua một quãng thời gian chờ chồng nơi xa trận, một mình vò võ nuôi con, rồi chăm sóc mẹ chồng. Ấy thế nhưng, phần thưởng nàng nhận được là gì? Chỉ vì một cơn ghen tuông, chỉ vì nghe lời ngây thơ của người con, chồng của Vũ Nương đã sẵn sàng đuổi nàng ra khỏi nhà.

Mang theo nỗi oan khuất xuống dòng sông Hoàng Giang nhưng nỗi nhớ thương chồng con vẫn vẹn nguyên. Nàng càng trở nên đau khổ hơn khi được biết cuộc sống hiện tại của Trương Sinh qua lời kể của Phan Lang. Điều đó cho thấy, không chỉ nhận phần thua thiệt về mình mà ngay cả sự đau khổ xảy đến với mình thì người phụ nữ vẫn hướng về gia đình của họ. Đó chính là sự hy sinh, sự hy sinh thầm lặng-một đức tính điển hình của người phụ nữ trong xã hội cũ.

Trong câu chuyện về nàng Vũ Nương, Nguyễn Dữ cũng thật khéo léo khi gửi gắm vào đó là khát khao của người dân về cuộc sống hạnh phúc, về sự yêu thương, chia sẻ giữa con người với con người với nhau.

Vượt qua thời gian, thế kỷ thứ 21, người đời vẫn kể câu chuyện oan khuất của Vũ Nương – một câu chuyện điển hình về số phận người phụ nữ trong xã hội phong kiến, trọng nam khinh nữ và đầy bất công.

Cuộc sống ngày hôm nay, dù vị thế người phụ nữ đã khác xưa, họ có quyền được quyết định số phận của mình, nhưng ở đâu đó, không phải không có những câu chuyện đau thương, những mâu thuẫn gia đình mà nảy sinh từ lòng ghen, thói gia trưởng và trọng nam khinh nữ. Nói như vậy để thấy rằng, dù cuộc sống đã đổi thay, dù mấy trăm năm đã trôi qua thì chuyện: “người con gái Nam Xương” vẫn còn giá trị cho đến hôm nay.

Điều cảm động là câu chuyện của Vũ Nương đã được những người nông dân bình dị lưu truyền trong dân gian và lập đền thờ tưởng nhớ. Ngôi đền thờ Vũ Thị Thiết và cũng là nhân vật trong truyện “Người con gái Nam Xương” được cha ông ta khắc đời như một lời răn dạy con cháu về sự bình tĩnh trong ứng xử, giữ gìn tình yêu: “*Trải qua các triều đại đây là nơi*

danh lam thắng cảnh đất Nam Xang. Mãi mãi với tháng năm không vẫn như bụi bấn nơi dòng sông Vũ Điện". Và tôi nhớ, vào thế kỷ thứ 15, khi đi ngang qua thôn Điện, Chân Lý, Hà Nam đã viết bài thơ nổi tiếng thể hiện sự chia sẻ về số phận của nàng Vũ Nương:

*"Nghĩ ngút đầu ghềnh toả khói hương,
Miếu ai như miếu vợ chàng Trương.
Bóng đèn dầu nhẩn đừng nghe trẻ,
Cung nước chi cho lụy đến nàng.
Chúng quả đã đôi vàng nhật nguyệt
Giải oan chẳng lọ mấy đàn tràng
Qua đây mới biết nguồn cơn ấy
Khá trách chàng Trương khéo phũ phàng."*

Diệu Linh